

Det næste punkt på dagsordenen er:

**9) 3. behandling af lovforslag nr. L 31 D:
Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Ophævelse af særregel for eksportmedarbejdere).**

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(2. behandling 17.04.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 28.05.2008).

Kl. 13:00

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Skatteministeren.

Kl. 13:00

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er en lidt usædvanlig situation, at en regering vælger at få et lovforslag til afstemning i Folketingssalen, selv om der tydeligt umiddelbart ikke er flertal for lovforslaget. Men det er også en usædvanlig sag, for det er nemlig sådan, at Socialdemokratiet, med den indstilling, som de har afgivet til lovforslaget her, bryder med et årelangt princip om, at de partier, der er positive over for EU, er med til at fjerne regler, som er i strid med EU-retten.

Sagen er nemlig den, at vi, bl.a. på baggrund af en sag mod Italien, har gennemgået de danske skatteregler og fundet ud af, at vi giver et særlig højt fradrag til rejsearbejdere. Dermed prioriterer vi i høj grad folk, der rejser for at eksportere, og støtter dem mere, end vi støtter folk, som rejser indenlands i Danmark. Det er – bl.a. baseret på viden fra den italienske sag – et klokkeklart brud på EU's statsstøtteregler.

Så ville traditionen være, at de partier, der normalt står sammen om at sikre, at de danske regler er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, nemlig regeringspartierne, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet – uanset hvad de måtte have af holdning til den konkrete sag – så også ville stå fast på, at vi måtte tage til efterretning, at vi her har en sag, hvor vi ikke kan opretholde de gældende danske regler.

Jeg skal blankt erkende, at jeg gennem hele forløbet ikke har lagt skjul på, at jeg ærgrer mig over, at de danske regler ikke kan passes ind i fællesskabsreglerne. Jeg har sagt som svar på spørgsmål 1 i sagen, at det absolut ikke er med regeringens gode vilje, at vi nu er med til at fremsætte et lovforslag, som gør det lidt vanskeligere for danske virksomheder at arbejde i ud-

landet. Men omvendt er det et klokkeklart brud på fællesskabsreglerne, og derfor er vi fra regeringens side forpligtet til at komme med forslag til at fjerne EU-stridige regler.

Når nu vi kan se, at der tilsyneladende ikke er flertal for at gennemføre lovforslaget, så synes jeg, at det er lidt vigtigt at notere sig, hvad konsekvenserne ved ikke at fjerne de EU-stridige regler vil være. Uanset om vi bare lod lovforslaget dø hen i udvalgsbehandlingen eller tog det til afstemning i Folketingssalen, ville konsekvensen være, at regeringen ville være forpligtet til at kontakte EU for at notificere dem om, altså fortælle, at vi her har et regelsæt, som vi anerkender er i notorisk strid med fællesskabsreglerne, og bede om at få en godkendelse.

Hvis vi havde fjernet reglerne, sådan som regeringen havde lagt op til, så tror jeg ikke, at den sag ville have en sådan størrelse, at Kommissionen ville begynde at overveje, hvorvidt den støttede, der har været udbetalt, skulle tilbagebetales. Når vi nu åbent kommer ned til dem og siger, at vi her har et område, hvor vi har brudt reglerne og har gjort det i årevis, så står vi efter min opfattelse med en overvejende stor sandsynlighed for, at EU ikke bare vil erklære reglerne ugyldige, hvilket er ret åbenlyst, men at de også kan begynde at kræve en tilbagebetaling op til 10 år tilbage for de rejsearbejdere, som har fået et forhøjet fradrag.

Det betyder, at vi kan blive nødsaget til at gå ud og tage fat i personer, der i op til 10 år tilbage har haft et særlig højt skattefradrag, og bede dem om at indbetale den fordel, de måtte have haft af fradraget. Hvis den situation opstår, så håber jeg, at det med afstemningen her i dag er tydeligt, at en af årsagerne til, at vi måske bliver bragt i den situation, er, at det normale, brede samarbejde om at fjerne EU-stridige regler bliver brudt af Socialdemokraterne, sådan som indstillingen er i betænkningens bidraget.

Jeg håber, at det vil være muligt for Socialdemokraterne at give det her en ekstra tanke, og at de vil overveje endnu en gang, om de virkelig vil bryde den tradition, at når fællesskabsreglerne ikke passer med dansk lovgivning, så er vi enige om, at vi så skal leve op til vores forpligtelse og rette den danske lovgivning til, ligesom vi forventer, at andre lande lever op til deres forpligtelse.

Jeg helt enig med dem, der har sagt, at det ikke er godt for vores eksport. Vi har heller ikke ønsket at fjerne det, men det er vores pligt som medlem af EU at rette vores skatteregler til, hvis

de er i strid med fællesskabsreglerne. Jeg håber, at Socialdemokraterne vil genoverveje deres modstand og dermed stemme sammen med regeringen og Det Radikale Venstre og, som jeg erfarer, også Ny Alliance og endda Enhedslisten om at fjerne dette regelgrundlag, som klart er i strid med EU-reglerne, og dermed få Socialdemokratiet tilbage på det spor, de har været på i mange år forud.

Kl. 13:05

Formanden:

Ja tak. Og hr. Nick Hækkerup som ordfører.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Det forslag om afskaffelse af fradraget for eksportmedarbejdere vil ramme mange almindelige lønmodtagere, og det vil være til skade for vækst og beskæftigelse i Danmark.

Det er jo sådan, at dansk økonomi bevæger sig efter 2015-planen. Planen har – og det erkender alle – en betydelig sårbarhed, bl.a. derhen, at den kun hænger sammen, hvis beskæftigelsen øges med 20.000 personer og den gennemsnitlige arbejdstid ikke falder, vel at mærke ikke falder i en situation, hvor demografien jo betyder, at vi så alle sammen skal arbejde lidt mere. I den situation er det ikke nogen god idé at sige til nogle af dem, som laver eksportfremmende virksomhed, som tager et slid for det danske samfund, som er udeomkring i verden og leverer den knowhow og de reparationer og de ydelser osv., der skal til for netop at sikre, at vi har det grundlag for det stærke samfund, som vi har i dag: Den ekstragevinst, I får, det fradrag, som I får, sådan at I motiveres til at levere den ekstra indsats, vil vi fjerne.

Fjernelsen af eksportmedarbejderfradraget vil være problematisk i forhold til 2015-planens mål om at øge beskæftigelsen og fastholde den gennemsnitlige arbejdstid og vil dermed være problematisk i forhold til stabiliteten i den danske økonomi og skubbe yderligere til den uheldige udvikling, som vi i øjeblikket oplever i vores handelsbalance med udlandet.

Så kan man sige: Jamen ministerens argumentation er jo i strid med EU-retten.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at EU ikke har foretaget sig noget i den her sag. Forslaget om at fjerne de her regler er alene nationalt initieret.

Har vi så været i dialog med EU om forslaget? Har vi sagt til EU: Nu skal I høre; her er der *muligvis* en problemstilling – for det er langtfra

givet, at der er det – skulle vi lige prøve at rede det ud?

Nej, regeringen har ikke henvendt sig til EU. Der har ikke været nogen kontakter til EU; der har ikke været et spørgsmål om: Kunne vi eventuelt finde en måde, så vi kunne undgå de uheldige virkninger, som det her har for dansk beskæftigelse, for dansk eksport, for vores økonomiske situation her i landet? Der er bare blevet sagt: Vi fjerner det.

På trods af vores spørgsmål har der ikke været nogen overvejelser om: Kunne vi finde alternative løsninger, kunne vi gøre det på en anden måde, sådan at vi undgik den situation, som vi bevæger os ind i nu? Jamen er det vores opgave?

Er det Det Kongelige Danske Socialdemokratis opgave at slå til med alternative løsninger, når nu regeringen ikke selv kan og ikke selv vil og ikke selv formår? Ja, det kan det jo blive, og derfor har vi også sagt til ministeren: Skulle vi ikke overveje, når nu vi alligevel har en skattekommission siddende, der bl.a. skal se på, hvordan vi håndterer globaliseringen, om vi kunne løse det her i den samlede pakke? Skulle vi ikke se på, om man kunne få løst det her i en situation, sådan at vi undgår de uheldige virkninger på den danske eksport- og handelsbalance osv.?

Det har ministeren sagt nej til. Der skulle ikke overvejes alternative løsninger, der skulle ikke overvejes, om vi kunne få godkendt det her eksportmedarbejderfradrag, for det er jo i strid med EU-retten, har argumentationen været. Det bliver man selvfølgelig nødt til at spørge sig selv om, når man bliver stillet over for et forslag, der er så skadeligt for vitale danske interesser, nemlig: Er det sikkert, at det er i strid med EU-retten? Er det dokumenteret, at det er i strid med EU-retten?

Vi ved jo nu, at EU ikke ved noget som helst om det, så de har ikke forholdt sig til det, men muligvis har vi gjort det i Danmark.

Jeg vil bare sige, at den afgørelse, som man refererer til, den italienske afgørelse, som betyder, at det her fradrag skal væk i Danmark, angik fradraget for repræsentationsudgifter ved messer i udlandet, ikke præcis det samme som det, vi rammer her, men det gav anledning til, at vi fjernede – og det har Socialdemokratiet også støttet – det tilsvarende fradrag herhjemme.

Så har man så sagt: Jo, men lad os så se argumentationen for, at det her skal med i den pakke. Og argumentationen er, og jeg vil gerne citere, at det er i strid med EU-retten, fordi, og her kommer så den gennemførte juridiske argumen-

tation for det, også ligningslovens § 9 E, som er den, der omhandler eksportmedarbejderfradraget, må anses for problematisk – må anses for problematisk. Det er den omfattende redegørelse, der er givet for stridigheden med EU-retten. Det rækker ikke langt; det er ikke særlig overbevisende.

Så kommer så det, som vi kunne forvente, det, som der altid bliver grebet til, når det begynder at blive besværligt med EU, nemlig skræmmekampagnen, altså: I skal bare vide, at hvis I ikke gør det, falder alverdens ulykker ned over kongeriget; så skal I bare se, så kommer de fra EU og tager det fra os 10 år tilbage, fra helt almindelige lønmodtagere i Danmark.

Vi har notorisk dårlige erfaringer med EU og skræmmekampagner i Danmark.

Jeg synes, vi skal holde os fra det, og jeg vil gerne sige, at det er Socialdemokratiets opfattelse, at regeringen gør en sølle indsats, hvis den ender med et tilbagebetalingskrav i en situation, hvor vi i god tro nu kan henvende os til EU og sige: Der er muligvis en udokumenteret problemstilling her, men vi vil gerne have en dialog med jer om det. Der er ministerens antagelse, at EU så skulle flyve op som en trolde af en æske og sige: I skal betale tilbage for de sidste 10 år. Det er næppe sådan, det går.

Kl. 13:11

Det var i øvrigt skægt at notere sig ministerens argumentation om, at hvis vi bare havde gjort det i dølgsmål, at hvis vi nu ikke havde sagt det – hvis vi bare havde holdt det hemmeligt her, vi 179 og seerne osv. – så var der ingenting sket, men at når man stemmer det ned i dag, så skal man se, så kommer EU efter os, hvis vi holder op med at holde det hemmeligt for dem.

Det er næppe sådan, det kommer til at gå i virkelighedens verden, og selv hvis EU skulle sige, at det strider mod EU-retten, og selv hvis EU skulle komme efter os, så er risikoen for, at der bliver rejst tilbagebetalingskrav, som får gennemslagskraft over for de almindelige lønarbejdere, som har fået det her fradrag, meget, meget lille. Det viser al erfaring.

Regeringen har ikke – ikke – på trods af opfordringer til det, på trods af spørgsmål om det villet lade den reelle risiko for, at der skulle rejses nogle tilbagebetalingskrav, blive vurderet. Regeringen har fejlet det af bordet.

Vi er kommet med den ene fremstrakte hånd efter den anden og har sagt, at vi kan håndtere det sådan, at vi kunne prøve det sådan, at man

kunne hjælpe os sådan, og om kammeradvokaten kunne forklare sådan og sådan. Svaret har været nej, nej og nej, og så er vi endt her i dag, og det eneste adækvate, der er at gøre i den her situation, er selvfølgelig at sige: Med det grundlag, det her er præsenteret på, bør man ikke stemme for at afskaffe det her fradrag. Og det bør den borgerlige del af salen heller ikke gøre, hvis man insisterer på overholdelse af 2015-planen, sådan som den ligger i øjeblikket.

Kl. 13:13

Formanden:

Ja tak. Skatteministeren har bedt om ordet.

Kl. 13:13

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Man kan jo godt høre på hr. Nick Hækkerup, at der skal mange ord til at bortforklare, at Socialdemokratiet her bryder med en klar tradition om at støtte, når det danske regelsæt er i strid med EU-reglerne.

Det er jo ikke sådan, at regeringen bare selvstændigt har siddet i sin egen lukkede kredsløb og sagt: Her har vi nok et forslag, som er i strid med EU-reglerne. Vi har faktisk bedt regeringens statsstøtteudvalg, som netop har kompetencen og erfaringen med at vurdere, hvorvidt de danske regler er i overensstemmelse med eller i strid med EU-reglerne. De vurderer ud fra fire bestemte kriterier for, hvad det danske regelsæt går ud på – præcis de samme kriterier, som den italienske sag blev vurderet ud fra – i forhold til at der skal være tale om, at støtten skal være ydet af staten eller ved hjælp af statsmidler, at virksomhederne skal gives en fordel, at støtteordningen skal være selektiv, og at støtten skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.

På præcis de samme fire elementer er vi med den danske lovgivning i strid med EU-reglerne, ligesom den italienske lovgivning var. Og så er det her jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi skal holde det hemmeligt. Det kan godt være, at Socialdemokratiet har en tankegang om, at ting, der siges fra Folketingets talerstol, er hemmelige. Vi andre ved, at de er meget offentlige. Men der er nu en klar forskel på, hvorvidt man kommer til EU og siger, at man har et problem, at man ved, man har en sag, der ikke er løst rigtigt, og at det skal man bare fortsætte med, eller man kommer og siger, at man har erkendt, at der har været et problem, og at man nu har rettet op på det.

Gør man den anden del, sådan som regeringen har lagt op til, viser al erfaring netop, at der

så er større chance for, at der bliver set igennem fingre med de år, hvor statsstøtten har været ulovlig, end hvis man kommer og insisterer på, at vi her har en ulovlig statsstøtte, som fortsat skal godkendes.

Jeg forstår ikke, at Socialdemokratiet vil leve i den osteklokke og som de tre aber intet høre, intet se, intet sige, når vi her har en ganske klar overtrædelse af fællesskabsreglerne – så klar, at de i Statsstøtteudvalget var enige i, at der er tale om statsstøtte, og enige i, at støtten ikke kan forventes godkendt, og at Statsstøtteudvalget anbefalede Skatteministeriet at ændre reglerne, således at de ikke fremover vil være i konflikt med statsstøttereglerne. Hele notatet er optrykt som bilag til spørgsmål 1 i det allerførste svar, der er givet i den her sag, og bør derfor ikke komme som nogen overraskelse – heller ikke for Socialdemokratiets ordfører i sagen her.

Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne hellere vil køre blindt videre ad et spor og foregøgle, at det er muligt at opretholde regler, som er i strid med fællesskabsretten. Den foregøgling er så efter min opfattelse at køre et risikospil – ikke for egen risiko, men for regning og risiko på vegne af de personer, der igennem de sidste år har modtaget det forhøjede rejsefradrag.

Jeg skal fra min side gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for at der ikke bliver tale om nogen tilbagebetalingssag. Jeg ønsker ikke en tilbagebetalingssag. Jeg ønsker, at vi får løst den her problemstilling hurtigt og smidigt, så vi ikke kommer ud i en sådan situation. Jeg er bare nødt til at gøre opmærksom på – og det er ikke en skræmmekampagne, det er sådan set en oplysning – hvad risikoen er ved ikke at gøre noget. Man står så over for den risiko, at de, der har fået det forhøjede rejsefradrag, kan komme til at blive opkrævet en betalingsforpligtelse for op til 10 år tilbage.

Jeg er absolut ikke tilhænger af, at vi skal forhindre og forringe vilkårene for eksporterende virksomheder, men vi kan ikke forvente, at andre lande vil rydde op i deres statsstøtteregler, hvis ikke vi i Danmark går forrest og viser vejen. Og nej, vi skal ikke sidde og vente på, at der falder en dom, før vi fra dansk side retter op på ulovlige statsstøtteregler.

Når vi ser, at de danske regler er i strid med fællesskabsretten, er det vores forpligtigelse at rette reglerne, og det har vi fra regeringens side tænkt os at leve op til.

Kl. 13:17

Formanden:

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:17

Nick Hækkerup (S):

Det er ministerens bemærkning om, at Statsstøtteudvalget har foretaget en vurdering, der får mig herop. Det er rigtigt, og det er også rigtigt, at den vurdering har optrådt i et bilag til svaret på spørgsmål 1, der er stillet i sagen. Problemet er bare, at det, som Statsstøtteudvalget foretager en vurdering af, ikke angår eksportmedarbejderfradraget, det angår et helt andet fradrag, det angår nemlig fradraget i ligningslovens § 8, stk. 4, som handler om repræsentationsudgifter for udenlandske medarbejdere. Og efter at man i øvrigt har lavet en grundig EU-retlig vurdering af det, slutter man af med at sige:

»Også ligningslovens § 9E« – som er den, der handler om eksportmedarbejderfradraget – »må anses for problematisk«.

Det er den argumentation, der er. Så dokumentationen har været sølle, og imødekommeheden over for alternative løsninger har været ringe, og viljen til at finde ud af, om vi kunne undgå skadevirkningerne, har været ikkeeksisterende.

Kl. 13:18

Formanden:

Så er det skatteministeren.

Kl. 13:18

Skatteministeren (Kristian Jensen):

For dem, der sidder med hele bilaget, er det naturligtvis ikke et problem, men for andre, der bare hører debatten, kan det være et problem, at Socialdemokraternes ordfører ikke refererer hele teksten. Derfor skal jeg bare som en oplysning til salen læse den næste sætning, som lyder:

»Da den indirekte fordel for virksomheden herved er åbenbar, er det sekretariatets vurdering, at også ligningslovens § 9E indebærer statsstøtte jf. TEF art. 87, stk. 1.«

Så Statsstøtteudvalget konkluderer klart, at også § 9 e, som er rejsemedarbejdernes ekstraordinære store fradrag, er en del af det, som er statsstøttet, og dermed anbefaler de Skatteministeriet at ændre reglerne.

Det er hele sætningen, det er hele indstillingen, og det er den, regeringen forholder sig til.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak. Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:19

Martin Henriksen (DF):

Når man sidder og hører på denne diskussion, virker den jo sådan set fuldstændig absurd. Hvad er godt for Danmark? Det er jo ikke det, som EU-tilhængerne diskuterer her. Det er, hvad vi må for EU.

Jeg ved ikke engang, om jeg forventer et svar fra skatteministeren, men det kunne være interessant, hvis skatteministeren kunne følge os i, at det sådan set er lidt absurd, at man har en diskussion om, hvorvidt vi skal gøre noget eller ikke gøre noget, fordi vi må eller ikke må for EU, i stedet for at tage det ud fra en diskussion om, hvad der er godt for Danmark. Er det ikke absurd, og er det ikke uheldigt som EU-tilhængere at være sat i en situation, hvor man ikke kan agere ud fra, hvad der er godt for Danmark, men agerer ud fra, hvad man tror at vi må eller ikke må for EU?

Kl. 13:20

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:20

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er helt klart godt for Danmark, at der er nogle regler om ulovlig statsstøtte. Det er godt, at der er en vagthund, der sørger for, at nogle lande ikke misbruger deres egne statskasser til at påføre andre landes virksomheder ulige konkurrence, og hvis vi ønsker, at franskmændene bliver forhindret i det, når de vil lave ulovlig statsstøtte, må vi derfor acceptere, at vi så også, hvis vi i Danmark har regler, der er i strid med fællesskabsreglerne, må rette vores regelsæt til.

Det er nemlig godt for Danmark, at der er lige konkurrence, og det betyder naturligvis, at jeg helst ser, at vi fra dansk side kan opleve, at andre lande får stoppet deres ulovlige statsstøtte, uden at vi skal ændre vores regler, men bliver det konstateret, at det danske regelsæt ikke er med til, at der er lige konkurrence, så retter vi også til, for små ændringer af det danske regelsæt i forhold til de markante ændringer, vi har set rundt omkring i andre lande, når de har måttet ophøre med ulovlig statsstøtte, er klart til fordel for Danmark.

Så derfor er det en dansk fordel, at der er regler om ulovlig statsstøtte, og det er en fordel, vi skal være glade for – også de få gange, hvor det betyder, at vi er nødt til at rette den danske lovgivning til på mindre områder som det her.

Kl. 13:21

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 13:21

Martin Henriksen (DF):

Så skal jeg bare høre, om jeg har forstået skatteministeren korrekt, altså at skatteministeren i sin indledende tale sagde, at det her ikke var det, som regeringen havde foretrukket på det her område, hvis ikke det var, fordi EU var kommet og havde sagt, hvordan vi skulle gøre det – altså hvordan regeringen mener at EU har sagt vi skal gøre det.

Jeg forstod på skatteministeren, at han sagde, at det her ikke var en god løsning for eksportmedarbejderne, og så skal jeg bare høre, om jeg har forstået det korrekt, at det var det, skatteministeren sagde. Og hvis jeg har forstået det korrekt, har skatteministeren så ændret holdning fra sin indledende tale og til nu?

Kl. 13:22

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:22

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Nej, jeg har naturligvis ikke ændret holdning. Sagen er den, at vi ikke fra regeringens side selvstændigt har fremsat forslag om det her. Vi har alene fremsat forslag på den baggrund, at vi har konstateret, at det er i strid med statsstøttereglerne. Generelt set er det til gavn for Danmark, at der er statsstøtteregler, der forhindrer, at der i erhvervslivet bliver en konkurrence om, hvilken statskasse der vil støtte sine egne nationale industrier mest. Den frie konkurrence plejer Dansk Folkeparti også at støtte, men her har man ladet sig forblænde af, at det er et EU-spørgsmål, og derfor har man ikke villet være med til at skabe den lige konkurrence. Det beklager jeg.

Kl. 13:23

Formanden:

Tak. Så går vi tilbage til ordførerrækken og holder rækkefølgen. Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:23

(Ordfører)**Jesper Petersen (SF):**

Som alle ved, er det afgørende for dansk økonomi at sikre beskæftigelsen. SF vil ikke være med til at forringe vilkårene for danske rejsearbejdere – montører, chauffører osv. – hvis ikke det er nødvendigt eller indgår som en samlet aftale, hvor også andre landes gunstige vilkår for at ar-

bejde i Danmark reguleres anderledes. Jeg synes, at regeringen bruger EU-argumentet som argument for snart rigtig, rigtig mange ting. Og jeg synes, at det nogle gange må være svært at sove om natten som regeringsmedlem; der må være en frygt for, at EU kommer efter os på det ene og det andet punkt. Det er en helt utrolig nidkærhed, der bliver udvist. I de sidste par dage er det blev vist, hvordan Mærskcheferne kan gå rundt med enorme skattefordele, mens 10 mio. kr. om året fordelt ud på flere tusinde rejsearbejdere er en meget alvorlig sag for regeringen, en sag, der får skatteministeren op på de allerhøjeste nagler.

Man behøver ikke at være enig i alle regeringens EU-betragtninger for at være et EU-venligt parti. Nogle gange minder regeringen mig lidt om duksen i klassen i en ualmindelig god ungdomsfilm fra de seneste år »Terkel i knibe«, hvor duksen Silas er ualmindelig interesseret i at gøre indtryk på læreren, men ender med at irritere alle andre. Og man behøver måske ikke altid at være så nidkær, det kan få andre i Folketinget til at være uenige med ministeren og regeringen. Og det må den jo så acceptere.

Dansk Byggeri er ikke sikker på, at der er tale om ulovlig statsstøtte. Og hele præmissen for, at der skulle være noget i vejen, er jo, at det er ulovligt. Det kan godt være, at vi ender med at skulle lave det her om, men lad os nu se. Lad os dog henvende os til EU. Der er ikke kommet nogen åbningssskrivelse; Domstolen har ikke udtalt sig; der er tale om en italiensk sag, som regeringen i ualmindelig nidkærhed har opdaget.

Jeg kan heller ikke lade være med at bemærke, at skattestoppets hulhed bliver understreget lidt med forslaget. Nogle af de spørgsmål, der er blevet stillet, går på, om ikke det at opkræve mere i skat fra de her rejsearbejdere betyder et brud på skattestoppet. Det skulle det så ikke være, fordi der i de tidligere lovforslag fra sidste samling, hvor det her lovforslag oprindeligt indgik, var nogle andre skattelettelser til aktieejere. Men altså, rejsemontører er jo ikke aktieejere, så på den måde synes jeg ikke at skattestoppet hænger sammen; de her medarbejdere bliver ikke kompenseret af skattelettelser til aktieejere i det gamle lovforslag nr. L 20.

Lad os nu få lidt ro på, lad os henvende os til EU. Måske er der en risiko, men jeg tror, at den er mindre, end regeringen siger at den er. Og så må vi se, om de siger, at det rent faktisk er ulovligt. Det var det.

KI. 13:25

Formanden:

Tak. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

KI. 13:25

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre har fra første færd givet tilslutning til skatteministerens forslag; ikke fordi vi sådan set er ude efter eksportmedarbejderne; heller ikke, fordi vi som sædvanlig bestræber os på at være et ansvarligt og regeringsdueligt parti, hvad skatteministeren jo udmærket ved, det giver sig selv; men først og fremmest fordi skatteministeren fra første færd har argumenteret meget overbevisende for, at vores lovgivning er i strid med EU-reglerne. Han har argumenteret så overbevisende, at der ikke vil være den mindste tvivl hos Kommissionen om, at de danske regler ikke er i overensstemmelse med EU-reglerne.

Kommissionen har jo også med regeringens lovforslag her fået serveret hele argumentationen for, at vore regler er i strid med EU-lovgivningen, på et sølvfad.

Jeg er ikke i tvivl om, at skal vi samarbejde, men sagen rejser jo altså dermed også den problemstilling, at når en minister, i dette tilfælde skatteministeren, sidder med et lovforslag, der handler om, om vi handler i strid med EU-lovgivningen, er det ikke klogt at fremlægge lovforslaget, før man har sikret sig et flertal, for nu har man i hvert fald argumenteret overbevisende for, at de danske regler ikke kan holde. Der burde Socialdemokraterne, SF og andre også lægge sig på sinde, synes jeg, at der efter den argumentation, der er leveret fra regeringens side, i hvert fald ingen tvivl er i Kommissionen om, at de danske regler er ulovlige.

KI. 13:27

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

KI. 13:27

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Skatteministerens hovedargument for det her lovforslag, som vel i øvrigt er det eneste argument for det her lovforslag, er, at det siger EU, og så skal man jo bare rette ind. Derfor er jeg nødt til at sige, at når vi om lidt trykker på den grønne knap, er det ikke, fordi vi bare har bøjet os i støvet for EU, som det er mest almindeligt for EU-partierne, eller som regeringen altid gør det.

Vi har den holdning til internationalt samarbejde – det gælder også EU – at hvis der kommer nogle regler fra internationale forsamlinger, hvor vi siger, at dem er vi enige i, så støtter vi dem; hvis vi er uenige i dem, stemmer vi imod. Hele grundlaget for vores EU-politik er, at vi ønsker, at ting skal afgøres efter indholdet og ikke efter princip, om jeg så må sige. Der kan vi høre på regeringen og på andre EU-partier, at uanset om det er i strid med sundhedspolitik, det er i strid med miljøpolitik, det er i strid med skattepolitik eller finansiering af velfærden, proppes det hver eneste gang ned i den kasse, der hedder, at vi af hensyn til kapitalen og varernes frie bevægelighed bare skal rette ind, uanset hvad det i øvrigt har af konsekvenser for vores samfund. Det er altså ikke vores opfattelse.

Det er sådan set meget beklageligt, at det styrer så stor en del af vores lovgivning her i Folketinget, som det er tilfældet. Hovedparten af vores lovgivning er i virkeligheden styret ud fra det princip, og det synes vi er forkert, det vil vi gerne have lavet om på. Det er også derfor, at det er meget forfærdeligt, at vi ikke fik vores afstemning om Lissabontraktaten. Det er godt, at irerne får deres, for så kan vi håbe, at de kan give os en tænkepause, sådan at vi har mulighed for at få sagen op igen i Danmark, inden det bare bliver kørt igennem. Derfor er vi selvfølgelig meget spændt på, hvad der sker ved den kommende afstemning i Irland.

Men altså, når vi stemmer for den her lov, er det altså ikke, fordi vi har bøjet os i støvet for EU eller for en trussel fra EU-Kommissionen, men fordi vi har den grundlæggende holdning, at når der skal sendes medarbejdere ud i verden for at lave et stykke arbejde, er der kun en, der skal betale, og det er arbejdsgiveren. Vi mener, at arbejdsgiveren skal betale det fulde beløb uden at kunne hæve et eller andet ekstraordinært stort skattefradrag enten direkte eller indirekte i statskassen.

Det er vores grundprincip, og det har det været, når vi har haft de her ting oppe til diskussion tidligere, og det er det også her. Vi synes selvfølgelig ikke, at det er rejsemontøren, der skal af med pengene. Det er arbejdsgiveren, der skal af med pengene, det er vores grundholdning. Så vi stemmer ja, men med en helt anden begrundelse end skatteministerens.

Kl. 13:30

Formanden:

Så er der et ønske om en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:30

Pia Adelsteen (DF):

Det er blot en bemærkning til, at det nu skal være arbejdsgiveren, der skal betale det. Vi har jo i den her sag haft den holdning, at vi har betragtet eksportmedarbejderfradraget som værende noget lig kørselsfradraget, som en hel del borgere har.

Nu vil jeg godt spørge hr. Frank Aaen om, hvorvidt kørselsfradraget så også skal betales af arbejdsgiveren. For på et eller andet tidspunkt, sådan som EU gør, er de nu startet med eksportmedarbejderfradraget, som man kalder noget statsstøtte, og næste gang bliver det kørselsfradraget, som man kunne kalde statsstøtte eller på en eller anden måde konkurrenceforvridende, og så er det det, man går efter. Er det så også arbejdsgiveren, der skal betale det?

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:31

Frank Aaen (EL):

Jo. Grundlæggende synes jeg, at arbejdsgiveren godt kunne betale for deres ansattes transport til arbejdspladsen, men når fru Pia Adelsteen spørger så direkte om kørselsfradraget, vil jeg bare sige, at i hvert fald de steder i landet, hvor der er ganske udmærkede muligheder for at benytte kollektiv trafik – nu skal jeg passe på, at jeg ikke kommer til at bruge nogle ord, jeg får næser for – er det altså meget forkert, synes vi, at hælde milliarder af kroner ud i kørselsfradrag. Den største andel af kørselsfradraget går til mennesker, der bor i Nordsjælland, og som har store, dyre biler, og som i stedet for bare kunne tage toget. Vi synes, at man burde lave om på reglerne i forhold til det, og alle de penge, der så kunne spares på kørselsfradraget, kunne man bruge til at forbedre den kollektive trafik.

Så anerkender jeg, fordi jeg nu er jyd, at det nogle steder i Jylland ville være meget vanskeligt at sige, at man bare kunne tage toget i stedet for, og derfor skal man nok på en eller anden måde sørge for, at mennesker i tyndt befolkede egne får ordentlig mulighed for at kunne transportere sig på arbejde. Men det der med at hælde milliarder af kroner ud til firehjulstrækkere fra Nordsjælland er simpelt hen bare forkert.

Kl. 13:32

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen.

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Det betyder, at vi går til afstem-

ning, og det gælder også for dem, der ikke er ved deres pladser.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 48 (V, KF, RV, EL og NY), imod stemte: 57 (S, DF og SF), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af emballageafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter og konsum-is-afgiftsloven. (Nedsættelse af emballageafgiften for vand uden og med smag samt iste og mindre justeringer af diverse punktafgiftslove).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling 29.04.2008. Betænkning 21.05.2008. 2. behandling 04.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der ønsker at udtale sig, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 103 (V, S, DF, SF, KF, RV og NY), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om skattnedslag for seniorer.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling 29.04.2008. Betænkning 21.05.2008. 2. behandling 04.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 63 (V, DF, KF, RV og NY), imod stemte: 43 (S, SF og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 13:32

Kl. 13:34

Kl. 13:33

Kl. 13:34

Kl. 13:33